

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.218 van 14 februari 2011
in de zaak A. 192.508/X-14.175.**

In zake : Karla VUYTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Luus Hillen
 kantoor houdend te 1050 BRUSSEL
 Louizalaan 287
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de gemeente LIEDEKERKE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kathleen Veirman
 kantoor houdend te 1770 LIEDEKERKE
 Bakkerijstraat 18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 29 juni 2000 van de gemeenteraad van Liedekerke waarbij beslist wordt het bijzonder plan van aanleg nr. 1 “Centrum” niet te behouden in het plannenregister van de gemeente Liedekerke.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 januari 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip De Preter, die loco advocaat Luus Hillen verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Kathleen Veirman, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster is de eigenares en bewoonster van een woning, gelegen aan de Molenstraat 6 te Liedekerke, kadastraal bekend sectie A, nr. 508/D/2.

Het voormelde perceel is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in woongebied.

Het perceel is tevens gelegen binnen het gebied van het bij koninklijk besluit van 5 juni 1957 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg (hierna: BPA) nr. 1 “Centrum” van de gemeente Liedekerke.

4. Bij het bestreden besluit van 29 juni 2000 stelt de gemeenteraad van Liedekerke aan de gewestelijke planologische ambtenaar, ter uitvoering van

het bepaalde in de artikelen 172 en 190 DRO voor om onder meer het BPA nr. 1 “Centrum” niet langer te behouden en niet op te nemen in het plannenregister van de gemeente.

Het besluit luidt onder meer als volgt:

“(…)

Overwegende dat de gemeenteraad vóór 2000-07-01 een uitspraak dient te doen over het behoud van algemene en bijzondere plannen van aanleg die dateren van vóór het gewestplan in het plannenregister;

(…)

Overwegende dat delen van de oude bijzondere plannen van aanleg die strijdig zijn met het latere vastgestelde gewestplan, niet kunnen worden behouden;

Gelet op de motivatienota van 2000-06-14, opgemaakt door de afdeling ruimtelijke ordening van de gemeentelijke technische dienst, waarin wordt voorgesteld:

- BPA nummer 1 ‘Centrum’ niet langer te behouden gezien de strijdigheid met het gewestplan van bepaalde delen, de conflicten met de actuele toestand en het voorzien van intussen achterhaalde functies;

(…)”.

5. Op 1 februari 2001 treedt de gewestelijke planologische ambtenaar het voorstel van de gemeenteraad van Liedekerke bij.

6. Op 23 februari 2001 beslist de Vlaamse regering onder meer het betrokken BPA niet in het plannenregister van de gemeente Liedekerke te behouden.

Op 25 juni 2001 stelt de verzoekster tegen dit besluit een annulatieberoep in bij de Raad van State.

Bij arrest nr. 188.918 van 17 december 2008 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit van 23 februari 2001 van de Vlaamse regering inzake het behoud van gemeentelijke plannen van aanleg die dateren van vóór de inwerkingtreding van de vaststelling van het gewestplan of een gewestplanwijziging in het plannenregister van de gemeente Liedekerke, in zoverre het betrekking heeft op het BPA nr. 1 “Centrum” van de gemeente Liedekerke.

In het kader van de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep stelt het arrest onder 2.3.2:

“(…). De verwerende partij dient, na vernietiging van het bestreden besluit, rekening houdend met de overwegingen die de Raad van State tot de vernietiging hebben doen besluiten, opnieuw te oordelen over het al dan niet behouden van het bedoelde bijzonder plan van aanleg. (...)”.

7. In een brief van 17 februari 2009 deelt het agentschap Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Liedekerke mee wat volgt:

“Op 17/12/2008 velde de Raad van State het arrest nr. (...) waarbij het besluit van de Vlaamse regering van 23/02/2001 inzake het behoud van de gemeentelijke plannen die dateren van voor de inwerkingtreding van de vaststelling van het gewestplan of gewestplanwijziging in het plannenregister van de gemeente Liedekerke wordt vernietigd, in zoverre het BPA ‘Centrum’ niet wordt behouden in het plannenregister. Gelet op het feit dat artikel 190, tweede lid DRO inmiddels is opgeheven, is onze afdeling Juridische Dienstverlening van oordeel dat de Vlaamse regering bij gebrek aan rechtsgrond geen nieuwe beslissing meer kan nemen over deze aangelegenheid.

Het gevolg van het vernietigingsarrest is dan dat artikel 172, tweede lid DRO, dat de gevolgen regelt van de afwezigheid van een beslissing van de Vlaamse regering, moet worden toegepast. Aangezien de gemeente binnen de 90 dagen na de inwerkingtreding van het decreet een voorstel heeft overgemaakt aan de planologische ambtenaar en er geen tijdige beslissing werd genomen door de Vlaamse regering (ingevolge vernietigingsarrest), wordt het gemotiveerd voorstel van de gemeente geacht goedgekeurd te zijn.

Bijgevolg verzoek ik u om gevolg te geven aan artikel 172, derde en vierde lid DRO, en de gemeenteraadsbeslissing ter zake bij uittreksel te publiceren in het Belgisch Staatsblad, met kennisgeving van de vraag tot publicatie aan de Vlaamse regering”.

8. Op 11 maart 2009 wordt de bestreden beslissing bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

IV. Beoordeling

9. In haar verzoekschrift stelt de verzoekster met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep dat de gemeente Liedekerke er ten onrechte is van uitgegaan dat haar voorstel om het BPA nr. 1 “Centrum” niet te behouden in het plannenregister van de gemeente, stilzwijgend is goedgekeurd met toepassing van het artikel 172 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van

de ruimtelijke ordening (hierna: DRO). In het arrest dat tot de vernietiging van het besluit van 23 februari 2001 van de Vlaamse regering heeft geleid, heeft de Raad van State immers beslist dat de Vlaamse regering, na de vernietiging, opnieuw een uitspraak zal moeten doen over het behoud van het betrokken plan. In een gelijkaardige zaak werd bovendien gesteld dat artikel 172, tweede lid DRO niet kan worden toegepast omdat de Vlaamse regering een beslissing heeft genomen, zodat er geen impliciete goedkeuring heeft plaatsgevonden. De Vlaamse regering beschikte derhalve nog over een termijn van één jaar vanaf de inwerkingtreding van het DRO om het voorstel van de gemeenteraad van Liedekerke al dan niet goed te keuren. Het standpunt van de verwerende partij, met name dat haar voorstel stilzwijgend is goedgekeurd, is derhalve niet correct, wat ertoe leidt dat het beroep is gericht tegen een niet uitvoerbare rechtshandeling en bijgevolg niet ontvankelijk is.

10. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep. Ze stelt dat de bestreden beslissing een voorbereidende akte uitmaakt die zelf geen rechtsgevolgen met zich meebrengt en bijgevolg geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling vormt. Verder worden, overeenkomstig het artikel 172, tweede lid DRO, de plannen van aanleg, indien de Vlaamse regering geen beslissing heeft genomen over het behoud ervan in het plannenregister op grond van het toentertijd geldende artikel 190, tweede lid DRO, van rechtswege opgeheven op 1 mei 2001. Aangezien de Vlaamse regering bijgevolg niet langer over een rechtsgrond beschikt om een nieuwe beslissing te nemen, moet de regeling van het artikel 172, tweede lid DRO worden toegepast.

11. In haar memorie van wederantwoord betoogt de verzoekster dat de bestreden beslissing een voorstel betreft waaraan geen rechtsgevolgen verbonden kunnen worden. De publicatie in het Belgisch Staatsblad heeft dan ook geen enkel nut. Het voorstel van de gemeenteraad moet steeds worden gevolgd door een, al dan niet stilzwijgende, goedkeuring van de Vlaamse regering op grond van het artikel 172 DRO. Aangezien artikel 190 DRO is opgeheven en de Vlaamse regering daardoor niet langer een goedkeuringsbeslissing kan nemen, is ook het artikel 172 DRO niet langer uitvoerbaar.

12. Artikel 172 DRO bepaalde ten tijde van het uitspreken en de betekening van het vermelde arrest nr. 188.918 wat volgt:

“De algemene plannen van aanleg en bijzondere plannen van aanleg die goedgekeurd werden vóór de inwerkingtreding van het besluit of de besluiten tot vaststelling van het Gewestplan waarbinnen die gemeenten of delen ervan gelegen waren en die niet geheel of ten dele herzien werden na de inwerkingtreding van dat besluit, maar waarvan de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 190, tweede lid, beslist dat ze niet behouden worden in het plannenregister, worden van rechtswege opgeheven op de datum van de publicatie bij uittreksel van deze beslissing in het Belgisch Staatsblad. Hetzelfde geldt voor de ter uitvoering van deze algemene en bijzondere plannen van aanleg opgemaakte onteigeningsplannen, ruilverkavelings- en herverkavelingsplannen.

Als de Vlaamse Regering geen beslissing heeft genomen overeenkomstig artikel 190, tweede lid, binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, wordt het gemotiveerd voorstel geacht goedgekeurd te zijn, indien het binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet naar de planologische ambtenaar werd gestuurd, of, in de andere gevallen, worden de bedoelde plannen van rechtswege opgeheven één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Als de Vlaamse Regering overeenkomstig het vorige lid geen beslissing heeft genomen binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, en het gemotiveerd voorstel binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet naar de planologisch ambtenaar werd gestuurd, wordt de Gemeenteraadsbeslissing bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Het College van burgemeester en schepenen meldt de Vlaamse Regering dat een uittreksel van de Gemeenteraadsbeslissing voor bekendmaking in het Belgisch Staatsblad werd verzonden. Deze melding gebeurt tegelijkertijd met de verzending”.

13. De vernietiging door 's Raads arrest nr. 188.918, van 17 december 2008, van het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 in zoverre dat besluit het betrokken BPA niet heeft behouden in het plannenregister, had tot gevolg, zoals de Raad, met gezag van gewijsde, uitdrukkelijk, overigens in de wetenschap dat artikel 190, tweede lid DRO inmiddels was opgeheven, heeft gesteld, in randnummer 2.3.2 van het bedoelde arrest, dat de Vlaamse regering de rechtsplicht had, met inachtneming van de overwegingen die de Raad tot de vernietiging hadden doen besluiten, met toepassing van het toentertijd nog niet opgeheven artikel 172, eerste lid DRO, opnieuw te oordelen over de vraag of het betrokken BPA kon worden behouden in het plannenregister.

De opheffing van artikel 190, tweede lid, waarnaar het tweede lid van artikel 172 DRO verwijst, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de Vlaamse regering ontheven was van haar taak om gevolg te geven aan het bedoelde vernietigingsarrest van de Raad van State, waarin de te volgen weg naar het rechtsherstel, het weze herhaald, bovendien duidelijk was aangegeven.

Een correct rechtsherstel verbonden aan 's Raads arrest nr. 188.918, bestaat er derhalve in dat de Vlaamse regering alsnog een nieuwe beslissing neemt op grond van het toentertijd geldende artikel 172, eerste lid DRO, en met inachtneming van de overwegingen uit het arrest nr. 188.918.

In de gegeven omstandigheden en gelet op het feit dat het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 2001 was genomen binnen de termijn bedoeld in het toentertijd geldende artikel 172, tweede lid DRO en het toentertijd geldende artikel 190, tweede lid DRO, kan, zoals de verzoekster voorhoudt, en zoals de Raad overigens ook reeds heeft gewezen in zijn arrest nr. 188.917 van 17 december 2008, inzake DE VEYT en cons., geen sprake zijn van enige impliciete goedkeuring door de Vlaamse regering, ook al werd het bedoelde besluit nadien vernietigd.

Aldus is de te dezen bestreden beslissing inderdaad in wezen een niet voor vernietiging vatbare, want, bij gebrek aan de vereiste goedkeuring, niet uitvoerbare akte.

Gelet evenwel op de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad van 11 maart 2009, en de uit die publicatie en het verweer in de voorliggende zaak blijkende wil van de verwerende partij om aan deze akte uitvoerbare kracht toe te dichten, dient deze akte, gelet op de hierboven vastgestelde schending van het gezag van gewijsde van 's Raads arrest nr. 188.918, voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer te worden vernietigd.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 29 juni 2000 van de gemeenteraad van Liedekerke waarbij beslist wordt het bijzonder plan van aanleg nr. 1 “Centrum” niet te behouden in het plannenregister van de gemeente Liedekerke.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien februari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens